

scripta cooperantibus, qui de superiorum suorum licentia respective, ac de consensu ordinariorum locorum pueros et adultos quoseunque doctrinam Christianam juxta decreta concil. Trident. docere, vel eidem (dum docetur) interesse consueverint, si vere pœnitentes ac confessi SS. Eucharistiæ sacramento die festo (ab iisdem ordinariis, in ecclesiis in quibus doctrina Christiana docetur, semel in anno designando) refecti fuerint plenariam; nec non ipsis qui vere similiter pœnitentes, et confessi, SS. Eucharistiæ sacramentum sumpserint, aut id facere non valentes, animo contrito Nomen Jesu, saltem corde, in mortis articulo devote invocaverint, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præterea illis qui pariter vere pœnitentes et confessi, semel quolibet mense SS. Eucharistiæ sacramentum sumpserint, septem annos et tot quadragenas. Qui vero in causa fuerint ut pueri, famuli, aut quævis aliæ personæ doctrinam Christianam frequentent, et qui diebus Stationum almæ urbis nostræ, hanc doctrinam in ecclesiis aut oratoriis de ordinariorum licentia docuerint, ac etiam illi qui ad eandem discendam accesserint, easdem indulgentias consequantur quas consequerentur et consequi possent, si ecclesias stationum ejusdem urbis personaliter visiterent. Easdem etiam indulgentias visitatores scholarum doctrinæ hujusmodi (qui ex commisso sibi officio visitabunt illas scholas, quas illo die visitare poterunt) consequantur, si peccata sua confessi SS. Eucharistiæ sacramentum sumpserint. Insuper iis qui diebus feriatis doctrinam Christianam aut publice aut privatim explanaverint, centum dies; nec non omnibus et singulis præceptoribus qui diebus festis discipulos suos ad doctrinam Christianam duxerint eosque illam docuerint, septem annos. Et qui diebus feriatis in propriis scholis eandem doctrinam explicaverint, aut collationes fecerint (licet illo die non intervenerint), in aliqua schola discendi causa, septem annos; omnibus et singulis patribus, et matribus familias, qui in suis domibus, liberis, famulis, et familiaribus utriusque sexus, doctrinam Christianam similiter explicaverint, qualibet vice id fecerint, centum dies; item iis qui per civitates, terras, et alia loca viros, mulieres, aut pueros, ad discendam eandem doctrinam Christianam docendi causa convocando circumierint, septem annos; ac etiam, qui extra civitatem ad illam docendam per castra et villas exeunt, decem annos; omnibus etiam Christifidelibus qui per mediam horam doctrinæ prædictæ, aut discendi aut docendi causa studuerint, aut eidem interfuerint, centum dies; eisdem etiam qui doctrinam prædictam docere solent, si infirmos visiterint, quoties id fecerint, ducentos dies de injunctis iis, seu alias quomodolibet per eos debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consuetæ relaxamus: præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris; non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus apostoli-

cis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut, si aliquæ aliæ indulgentiæ prædictis fratribus præmissa agentibus a nobis vel prædecessoribus nostris ad tempus nondum elapsam vel perpetuo duraturæ concessæ fuerint præsentibus nullæ sint. Utque earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici vel secretarii generalis dieti ordinis subscriptis, et sigillo ministri generalis ejusdem ordinis, vel alterius personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, 30 Maii 1686, pontificatus nostri anno decimo.

(17. Fratres Minores, moniales, Tertiarii, aliique confratres et consorores quarumcunque confraternitatum et societatum in eorum ecclesiis canonicè erectarum et erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice lucrantur indulgentiam centum dierum, et si saltem per quadrantem horæ singulis diebus, et per totum mensem dabunt operam et confessi communicaverint pro quolibet mense, lucrantur indulgentiam plenariam etiam per modum suffragii defunctis applicabilem. Sic concessit Innoc. XII die 24 Dec. 1692, constit. incip. *Ad ea*, quæ habetur in rubricis particularibus Breviarii nostri Franciscani novissimi n. 177 et 178, ut infra.

INNOCENTIUS PAPA XII, ETC.

Ad ea per quæ animarum Christifidelium salus procuratur libenter intendimus, et eorumdem Christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fovemus et incitamus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti filii Francisci Diaz a S. Bonaventura, ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum definitoris generalis, nec non missionum pro Familia Ultramontana dieti ordinis Procuratoris nomine, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus et singulis fratribus et monialibus, ac aliis utriusque sexus personis, ordinum et congregationum obedientiæ, seu directionis ministri generalis ejusdem ordinis nunc et pro tempore subjectis, ac etiam Christifidelibus confratribus et consororibus quorumlibet confraternitatum et societatum, sive sub Immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis, sive sub alio quolibet titulo seu invocatione, tam hætenus in eorumdem fratrum et monialium ecclesiis canonicè erectarum quam in posterum canonicè pariter erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies. Qui per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, et per totum mensem dabunt operam, et vere pœnitentes et confessi SS. Eucharistiæ

sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense suorum peccatorum omnium indulgentiam et remissionem; quam per modum suffragii animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus.

(18. Fratres Minores de Observantia missi a suis superioribus de ordin. locorum licentia ad exercendas missiones, et omnes utriusque sexus fideles ipsorum missionibus interessentes possunt consequi apostolicam benedictionem et Indulgentiam plenariam, ut concessit Innocentius XI, die 22 Martii 1688, per suum speciale breve, quod hic ad litteram datur.

INNOCENTIUS PAPA XI, ETC.

Universis Christifidelibus præsentibus litteras inspecturis salutem, et apostolicam benedictionem.

Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, libenter iis impartimur quos pro sua in Deum et proximos charitate, et Christianæ religionis zelo, animarum salutem omni studio procurare intelligimus. Quo in genere cum Fratres Minores ordinis Sancti Francisci de Observantia nuncupatos habeamus, eosque inprimis quos dilecti filii eorumdem fratrum superiores ob hanc causam hoc ipso, et consequentibus annis in diversas Christianæ reipublicæ provincias mittere constituerint: nos sane eorumdem fratrum pietatem ac operam, eorumque ad quos illi mittendi erunt, religionem et devotionem spiritualibus gratis confovere atque augere cupientes, eorumdem superiorum precibus nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, pianque illorum deliberationem, quantum cum Domino possumus promovere volentes, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, auctoritate contisi, omnibus et singulis fratribus de Observantia dieti ordinis ad missiones in quibusvis locis de ordinariorum licentia respective exercendas in futurum mittendis (ubi tamen non erunt missionarii congregationis de Propaganda Fide, et aliis utriusque sexus Christifidelibus, ad quos ipsi mittendi accesserint, nostram et apostolicam benedictionem per præsentem impartimur; nec non iisdem vere pœnitentibus et confessis, et sacra communione refectis, qui pro sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, principum Christianorum unione, infidelium conversione, hæresum extirpatione, prout unicuique suggererit devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino, auctoritate apostolica, tenore præsentium, pro unica vice duntaxat, pro unaquaque missione de ordinariorum licentia respective facienda concedimus et elargimur.

Hortantes venerabiles fratres patriarchas, primates, archiepiscopos, episcopos, et alios ecclesiarum prælatos; rectores, ac verbi Dei prædicatores, ut in suis quisque ecclesiis, cum populus frequentior fuerit, præsentibus litteras ac omnia in eis contenta publicent et publicari faciant, ac omnem iisdem religionis favorem et auxilium in præmissis præstent, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die decima secunda Martii 1688, pontificatus nostri anno duodecimo.

J. F. ALBANUS.

(19. Moniales ordinis S. Claræ, aliæque subjectæ ordini nostro Seraphico et generali nostro ministro, fruuntur ipsæ, et earum ecclesiæ omnibus indulgentiis nobis et nostris ecclesiis concessis: sic declaravit et concessit Innocentius XI, die 5 Septembris 1686, et approbavit Innocentius XII anno 1595, decimo septimo Kalendas Januarii constitut. incip. *Sua nobis*, ut habetur in rubricis particularibus nostri Breviarii Franciscani novissimi a num. 182. (20. Imo nedom moniales ordini et superiori nostro generali subjectæ, sed etiam illæ quæ sunt sub immediata jurisdictione episcoporum, gaudent omnibus indulgentiis et privilegiis nobis concessis, sicut generatim omnes moniales a cura regularium suorum ordinum ad immediatam jurisdictionem episcoporum translata aut transferendæ, fruuntur iisdem privilegiis ac indulgentiis, quibus ante ejusmodi translationem fruebantur, ut non semel declaravit sacr. congreg. indulgentiis et S. reliquiis præposita, et signanter novissime sequenti decreto a Sanctissimo approbato.

DECRETUM

Quo declaratur monasteria monialium a cura regularium suorum ordinum ad immediatam jurisdictionem episcoporum translata aut transferenda, iisdem privilegiis ac indulgentiis frui debere quibus ante ejusmodi translationem fruebantur.

« Licet ab hac sacr. congreg. indulgentiis et S. reliquiis præposita non semel declaratum fuerit nonnulla sanctimonialium monasteria quæ antea sub gubernio fratrum sui ordinis degebant, per hoc quod episcopo loci subjecta deinde fuerint, privilegia et indulgentias quibus antea fruebantur nullatenus amisisse; tamen, cum sæpius alia etiam monasteria quæ simili modo sub immediatam episcoporum jurisdictionem translata sunt, idem ab apostolica Sede declarari humiliter postulaverint, ut nulla in posterum dubitandi ratio supersit; eadem sac. congr. re mature discussa die 20 Aprilis 1711, de-

claravit monasteria omnia sanctimonialium quæ a cura et gubernio fratrum suorum ordinum sub immediatam jurisdictionem episcoporum translata sunt, et in posterum transferri aliqua ratione contigerit, non ideo privilegiata et indulgentias quibus antea gaudebant amisisse seu amissura fore; sed eodem modo cunctis prædictis privilegiis et indulgentiis uti et frui debere ac si sub gubernio fratrum suorum ordinum actu existerent. Quam sacr. congr. sententiam sanctissimus Dominus noster die 22 ejusdem mensis approbavit.

« Datum Romæ die 14 Maii 1714.

« L. CARD. PICUS PRÆFECTUS.

« Raphael Cosmus de Hieronymis, Secr. »

Ad rem addendum est sequens ejusdem sacr. congreg. Indulgentiarum decretum.

Vienn. in Austria.

Per decreto della sacra congr. dell'Indulgenze e Reliquie in data de' 20 Aprile 1711, li monasteri di monache passate e che passeranno sotto la giurisdizione degli ordinari godono le stesse indulgenze de'suoi rispettivi ordini; e per altro decreto de' 3 dicembre 1736 li monasteri delle monache Elisabettine godono l'istesse indulgenze: ed il di 23 Sett. 1741, il Papa, *audito prius voto ejusdem S. C.* il giorno 19 dell'istesso mese, dichiarò, *et quatenus opus sit, concessit, ecclesias monialium Clarissarum gaudere indulgentia Portiunculae nuncupata die 2 Augusti* per tutti i fedeli, nel modo che godono le chiese di tutti gli ordini di S. Francesco: e finalmente 18 maggio 1744, dichiarò, che tutte le monache soggette agli ordinari godono le indulgenze dei suoi rispettivi ordini, di cui recitano l'ufficio, e professano l'istituto. Et his non obstantibus, per parte delle monache del Terz'Ordine di S. Francesco della congregazione delle Elisabettine della città di Vienna in Austria fu proposto il seguente dubio: « An Indulgentiæ generaliter concessæ ecclesiis fratrum pariter et monialium tum in diebus festivis sanctorum ordinis, tum in aliis hujusmodi solemnitatibus cunctæ et singulæ æque lucrari queant a Christifidelibus visitantibus ecclesias monialium quæ ordinariorum gubernio et jurisdictioni subsunt. » Et sac. eadem congregat., die 19 Augusti 1747, ad formam alterius decreti die 23 Februarii 1673, respondit ac declaravit, *Gaudere.* De quibus facta per me infrascriptum ejusdem sacr. congregat. secretarium, die 26 ejusdem mensis; Sanctissimo Domino relatione, Sanctitas Sua voluit decret. sac. congr. benigne approbare.—Fr. J. Card. Portocarrero.—A. M. Erba Prot. Apost. Secr.—Cum vero pro parte monialium Elisabethinarum præfatarum dubitatum fuerit an ipsæ earumque ecclesiæ in præinserto favorabili decreto comprehendantur, ex eo quod licet consueta vota substantialia instituti et ordinis S. Francisci profiteantur, attamen non divinum vigore præallegati decreti 18 Maii 1744, sed B. M. V. officium tantummodo

recitant. Et eadem sac. congreg. die 5 Febr. 1748, ejusmodi proposito dubio rescribendum censuit: *Consulendum Sanctissimo pro benigna declaratione.* De quibus facta per me infrascriptum ejusdem sac. congreg. Secretarium, die 2 mensis Martii prædicti anni, Sanctissimo Domino relatione, Sanctitas Sua votum sacr. congr. approbando benigne annuit, ac ejusmodi declarationem seu concessionem quibuscunque etiam reliquis monialibus instituti et ordinis S. Francisci Assisiatis earumque ecclesiis suffragari voluit.

FR. J. CARD. PORTOCARRERO PRÆFECTUS.

A. M. Erba Proton. Apost. Secret.

(21. Fratres et sorores Tertii Ordinis S. P. N. Francisci, qui emissis tribus substantialibus religionis votis collegialiter vivunt, gaudent omnibus indulgentiis quibus gaudent Fratres Minores primi ordinis, et moniales S. Claræ, ac cæteri alii regulares, cum veri religiosi et religiosæ existant. *Communis et certa.* (22. Et si prædicti Tertiarum et Tertiariæ subdantur nostro Seraphico ordini et nostro superiori generali, gaudent ipsi et eorum ecclesiæ omnibus indulgentiis quibus gaudent nos Franciscani, et gaudent nostræ ecclesiæ ex cit. concessionem facta ab Innocentio XI et approbata ab Innocentio XII in dicta constitut. incip. *Sua nobis.* (23. Prædicti autem nostri Tertiarum et Tertiariæ in propriis domibus sæcularibus habitantes gaudent in primis omnibus indulgentiis regularibus in communi concessis ex concessionem Gregorii XV const. incip. *Injuncti nobis*, edita 1621, tertio Nonas Julii apud Lantuscum *In Regula Tertiariorum.* Secundo, ex concessionem Leonis V, Pauli V, Innocentii XI et XII, gaudent omnibus indulgentiis nostro ordini Seraphico elargitis, modo nostræ directioni subdantur, ut patet ex verbis Innocentii XI et XII in cit. const. incip. *Sua nobis*; quæ, cum plurima contineat ad rem facientia, hic ad litteram datur.

BULLA

(24. *Innocentii fel. recor. Papæ XII executionem litterarum apostolicarum et communicationem privilegiorum et indulgentiarum etiam plenariarum inter ecclesias, loca, confraternitates, congregationes, ordines et personas utriusque sexus obedientiæ vel directioni ministri generalis de Observantia, et in specie indulgentias Viæ Crucis, et Montis Calvarii concernens, anno 1695, xvii Kalendas Jan. edita, et ad archiepiscopum Valentinum actualem inquisitorem generalem, et Nuntium Hispaniarum directæ.*

INNOCENTIUS EPISCOPUS, ETC.

« Sua nobis dilectus filius F. Franciscus Diaz a S. Bonaventura sac. congregationum Indicis, Rituum, et super Disciplina seu Reformatione regularium consultor, ac missionariorum diversarum provinciarum ord. FF. Minorum Sancti Francisci Familiæ Ultramontanæ procurator, petitione monstravit, quod alias ad ipsius instantiam a fel. recor. Inno-

centio Papa XI, prædecessore nostro litteræ in forma brevis sub die 5 Septembris de anno Domini 1686, emanarunt, in quibus confirmata reperitur communicatio privilegiorum et indulgentiarum etiam plenariarum usque tunc non revocatarum inter ecclesias, loca, confraternitates, congregationes, ordines, et personas utriusque sexus, obedientiæ vel directionis ministri generalis ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci subjectas, a pluribus Romanis Pontificibus, ipsius Innocentii, et nostris etiam prædecessoribus eisdem, per diversa privilegia concessa, a qua communicatione, prout iteratis vicibus a Sede Apostolica exstitit declaratum, resultare dignoscitur, quod quando decoratum reperitur altare unius loci, vel una ecclesia, aut una confraternitas, seu quævis congregatio, ordine aliquarum et dictis personis aliqua indulgentia, sive plenaria, sive non, applicabili per modum suffragii, vel non applicabili pro animabus purgatorii, ad favorem earumdem tantum personarum, vel omnium simul Christifidelium concessa, minime tamen revocata, qui in eo loco, altari, vel ecclesia confraternitatum in diebus in concessionem expressis perfecerint quod per eandem concessionem fuerit præscriptum in omni loco, altari, vel ecclesia confraternitatum, congregationum, ordinum, et personarum præfatarum, eadem indulgentia ab omnibus respective acquiratur qui iisdem diebus easdem ibi emiserint diligentias in concessionem taxatas. Verum, sicut eadem petitio subjungebat, prætentibus nonnullis scrupulis quod in præfata communicatione generali comprehensa non veniant loca et ecclesiæ Terræ Sanctæ, aliarumque partium Orientis existentium extra Jerusalem, ad tollenda de medio quæcunque dubia fuit nobis pro parte præfati ordinis humiliter supplicatum quatenus non essent exclusæ præmemorata loca et ecclesiæ Terræ Sanctæ, et multo minus aliarum partium Orientis, a communicatione mutua et reciproca quæ includitur in eadem generalitate amplissima, sub qua loquuntur privilegia et constitutiones pontificiæ præfate, ad hoc, ut indulgentiæ supradictæ eisdem concessæ, et usque modo non revocatæ, obtineri valeant sine ullo dubio in aliis ecclesiis, altaribus, et locis piis ac devotis spectantibus ad personas præmemoratae obedientiæ vel directioni subjectas, stante quod Sanctæ Sedis mens fuit semper hæc omnia loca reddere æqualiter condecorata et a fidelibus venerata ob meritum æquale, uniforme, vel æquivalens. quod jam dictæ personæ in Dei et sanctæ Ecclesiæ servitio peragunt de continuo, declarare de benignitate apostolica dignemur. Nos vero præfatum declarationem commisimus congregationi dilectorum fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium concil. Trident. interpretum, quæ sub die 16 mensis Julii currentis anni, perpensis prædictis litteris dicti Innocentii XI prædecessoris nostri, declaravit, prædicta loca, et ecclesiæ Terræ Sanctæ, aliarumque partium Orientis extra Jerusalem esse comprehensa

sive comprehensas in dictis privilegiis, indultis, et indulgentiis, et deinde sub die 27 ejusdem mensis sententiam prædictæ congregationis approbavimus, ut in decreto d. congreg. desuper edito latius continetur.

« Sed, quia adhuc post prædictum decretum dubitabant nonnulli an mens dictæ congregationis fuerit stabilire quod pia loca Viæ Crucis, seu Calvariæ, ad recolendam seu meditantam Christi passionem, a præmemoratis personis seu ordinibus ad instar stationum Calvarii montis juxta diversa etiam privilegia Sanctæ Sedis erecta, comprehensa sint in præfata mutua communicatione, eadem sacra congregatio sub die 12 mensis Novembris mox elapsi declaravit etiam præfata pia loca comprehendi in sæpe dictis litteris Innocentii XI, prædecessoris nostri, ac proinde frui et gaudere posse indulgentiis et privilegiis in eisdem litteris contentis et expressis, ac nos sententiam præmemoratae congregationis sub die 15 ejusdem mensis Novembris pariter benigne approbavimus, sicut in decreto præfate congregationis desuper similiter emanato plenius continetur. Cum autem, sicut dicta petitio etiam subjungebat, idem exponens pro majori tam præfatorum missionariorum quam cæterarum personarum præmemoratarum quiete, cupiat ut litteræ præfate ac declarationes et decreta a memorata congregatione cum nostra approbatione desuper emanata, suum ubique sortiantur effectum, non obstante forsitan sinistra interpretatione seu contradictione nonnullorum religiosorum aliorum ordinum mendicantium in illis partibus commorantium adversariorum, quod facere nequit absque speciali nostro rescripto, ideo, ne litteræ, et declarationes, ac decreta hujusmodi suo debito careant effectu, nobis humiliter supplicari fecit, exponens prædictus, ut ei in præmissis opportune providere de simili benignitate apostolica dignemur. Nos igitur statum et merita causæ et causarum hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, ipsumque exponentem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque censuris et pœnis ecclesiasticis a jure vel ab homine, quavis occasione latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes supplicationibus inclinati, discretioni vestræ, attento, sicut dictus exponens asserit, quod agitur inter exemptos, per apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, vocatis dictis adversariis, et aliis, qui fuerint evocandi, ad executionem memoratarum litterarum, ac declarationum, nec non decretorum hujusmodi, juxta illorum formam et tenorem, prout de jure, et dummodo judicium super præmissis alibi ceptum non sit, auctoritate nostra, procedatis, procedique mandetis, et faciatis. Nos enim vobis, et cuilibet vestrum, etiam per edictum publicum, constituto de non tuto accessu, quos, quibus, quoties, ubi, quando opus fuerit, citandis illis, et quibus vide-